

Izhaja dvakrat na mesec ter stane za vse leto 1 K 60 vin., za pol leta 1 K.

Naročnina in inserti blagovoliijo naj se pošlato upravništvu „Rodoljuba“ v Ljubljani, vse spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“.

RODOLJUB

Za oznanila plačuje se od štiri-stopne petit-vrste 16 vin. če se enkrat tiska; 24 vin. če se 2krat, in 30 vin. če se 3krat ali večkrat tiska.

Pisma izvolyijo naj se frankirati. Rokopisi se ne vračajo.

12. šteV.

V Ljubljani, dne 16. junija 1904.

XIV. leto.

Na Šmarni gori.

V nedeljo so klerikalci priredili shod na Šmarni gori, da proslave desetletnico katoliškega delavskega društva. Nameravano demonstracijo jim je nebeski oče temeljito pokvaril z dežjem, kar je pač videu dokaz, da tudi v nebesih niso zadovoljni s tem, kar pod krinko katoličanstva počenjajo dr. Šusteršič, dr. Krek in drugi taki politiki. Udeležba je bila vsled dežja sicer skrajno pičila, a »Slovenec« je vendar zadovoljen, češ, da so prišli najboljši klerikalci in najboljše klerikalke.

No, če so bili res zbrani najboljši ljudje klerikalne stranke, potem pač ni bilo lepo, da sta jih dr. Krek in dr. Šusteršič pitala z neslanostimi. Za lažne ljudi, ki se žrtvujejo za site duhovnike, bi se bila že lahko nekoliko bolj potrudila, zakaj ker sta moža na Šmarni gori načvekala, je res pod vsako kritiko.

Prvi je govoril dr. Krek. Ta je med drugim rekel: »V preteklem letu se je storilo veliko za organizacijo delavstva in vsega ljudstva; napake ki so se zgodile pri organizaciji, moramo računati na rovaš človeške slabosti, kar se je pa storilo dobrega, to je bilo od Boga.« — »Napake« imenuje dr. Krek tiste brezštevilne in prekanjene sleparije, ki so se zgodile v klerikalni organizaciji, pri konsumih in posojilnicah. »Napake« — to je res dober izraz in nič slabše niso »človeške slabosti«, ki so krive dogodivših se lopovščin, ki so toliko poštenih ljudi spravile v nesrečo in na beraško palico. Krek seveda ni ničesar riskiral pri ti organizaciji, in dr. Šusteršič se je pri nji nalezal tako lepih tisočakov, da kupuje graščine — torej je naravno, da moža ne moreta prehvaliti svoje organizacije.

Dr. Šusteršič je govoril o političnih rečeh. Klatil je tiste stare fraze, ki pri razsodnih ljudeh že davno nič ne zaležejo. Tako je pripovedoval, da je slovensko ljudstvo (to so Šusteršič in duhovniki) v najhujši opoziciji proti vladi. To mu verjame samo kak klerikalec, vsak drugi človek bi bil Šusteršiča vprašal: Kdaj je kaka vlada še dajala bogate subvencije strankam, ki ji delajo resno opozicijo. Prav sedanja vlada razmetava tisočake in tisočake za podjetja tistih klerikalcev, ki ji delajo »opozicijo« — seveda le ker vlada ve, da je ta opozicija samo navidezna, da je ta opozicija le komedija. In komedija ter nič drugega so tudi Šusteršičeve tirade, da se bo obstrukcija nadaljevala, dokler se ne razbije sedanji parlament, zakaj Šusteršič le govori tako, dela pa kakor dela od vlade subvencionirana stranka, kar se je pokazalo pri volitvi delegacije.

Tudi v drugih ozirih je Šusteršič »farbal« svoje poslušalce. Tako je pripovedoval, da so privilegirani

delegatje dovolili 400 milijonov kron za nove kanone. Mi obsojamo tiste privilegirane delegate, ki so glasovali za ta izdatek, a Šusteršič bi bil moral povedati, da niso samo privilegirani, nego tudi ljudski zastopniki v delegaciji glasovali za ta izdatek in da sploh ni šel nihče stako vnemo v boj za dovolitev teh 400 milijonov kron, kakor klerikalci, ljudski zastopniki, poslanci kmetjskih stanov in najboljši prijatelji ter zavezniki dr. Šusteršiča. »Sedanji sistem je kriv, da pravi ljudski zastopnik pod nobenim pogojem ne more glasovati za take stroške«, je deklamiral dr. Šusteršič, pa previdno zamolčal, da so ravno klerikalci omogočili, da je bilo sprejetih onih 400 milijonov.

Tudi ta klavni shod je Šusteršič porabil, da je malo ozmerjal napredno učiteljstvo in uradništvu povedal, da ima predobre plače, a premalo dela. Kdo mu bo ugovarjal, če vidi, kako neznansko se mučijo duhovniki in so pri tem tako slabo plačani, da komaj stotisoč kron prihranijo.

S prazno baharijo, kako so duhovniki demokratizirali Kranjsko — tako da se lahko primerja s Švico — je končal Šusteršič svoje ekspektoracije. »... Ak klasik bil bi vsak, kdor nam kaj kvasi«.

Po Šusteršiču so govorili »najboljši naši tovariši in tovarišice v boju za probujenje našega ljudstva«, a »Slovenec« ne poroča, kaj so govorili, bržčas ker ga je sram.

Vojna na Daljnem vztoku.

Potopljena japonska oklop-nica.

Iz Šanghaja se poroča, da je popolnoma dognano, da so Japonci razen oklopnice »Hacuze« in križarke »Jošimo« še istega dne izgubili še neko drugo oklopnico, katero so sprva sabo buksirali, a ki se je potem potopila v Pečilskem zalivu. Japonski konzul je proglašil kraj, kjer se je potopila ta oklopnica, kot nevaren za plujče ladje in dal na tistem mestu napraviti dalekovidljivo rdeče svarilno znamenje. Vsa posadka s potopljene oklopnice se je rešila. Tudi oklopnica »Fuji« je bila od neke mine poškodovana in se sedaj nahaja v ladjedelnici v Sasehu.

Za ojačenje ruskega brodogva.

Odbor za povečanje ruskega vojnega brodogva je izdal ta-le proglaš: Tekom treh mesecev, odkar obstoji društvo za povečanje ruske vojne mornarice, se je na prostovoljnih darovih nabralo 7.803.467 rubljev 90 kopejk. Izdalo se

je v tem času 1.988.231 rubljev, plačati pa se še mora 4.647.293 rubljev, da še torej društvo razpolaga sedaj s kapitalom 1.640.942 rubljev. Vse gori navedene svote so se izdale v društvene svrhe, to je v nakup vojnih ladij. Za ta denar so senakupile izključno nove vojne ladje, a niti eden trgovinski parnik. V javnosti se je često že slišala želja, da bi bilo umestno ako bi društvo naznanilo, kakšne vojne ladje je kupilo in kje. Toda odbor ne smatra za umestno, da bi te podrobnosti obelodanil preje, predno bo končana vojna, pač pa vnovič lahko zatrdi, da so se nakupile samo nove vojne ladje. — Domneva se, da je odbor za »usilenje ruskago flota« kupil od chilenske vlade križarke »Capitan Prato«, »Esmeralda« in »Chacabuco«, ki so nedavno dospale v Vladivostok, in več torpedovk.

Ruska armada v ofenzivi.

Londonski list »Daily Mail« je dobil iz Fuzana na vzhodni korejski obali poročilo, da so Rusi brezdvomno stopili v ofenzivo. Ruska armada je že prodrla v Snihailing in se pomiče po železniški progi proti Sajmaci. Od vseh strani se pridružujejo tej armadi močni oddelki, ki od Sajmaci v polkrogu obkoljujejo Fengvančeng. Obe krili štiti močan kozaški voj. Rusi so zasedli vse ceste in prehode, ki vodijo proti severovzhodu.

Ruske obrambne odredbe pri Kajčovu.

Po poročilih iz Tiensina, je dospelo v Pohihijo 10.000 mož ruske pehote in več baterij artiljerije. 12 angleških milj južno od Kajčova (Kajpinga), odnosno 35 milj južno od Ničvanga se je ta armada utaborila in se močno utrdila.

Številni kozaški voji so v Hajšanhiji, 5 milj južno od Pohihije.

Ruska armada ima nalogo, da zabrauni prodiranje Japoncev od Vafangtiena proti severu. Glavni sovražni armadi ste še 35 milj oddaljeni druga od druge. Sovražne predstraže so med sabo v neprestani dotiki. V Kajčov se pomiče 4000 Rusov iz Hajčenga in Liaojanga.

Poškodovane japonske ladje.

V spominu bode še, da so Japonci še nedavno kategorično zatrjevali, da razen »Hacuze« in »Jošima«, ki ste se potopili, ni bila še poškodovana nobena japonska vojna ladja. Mi smo že takrat naglašali, da ta trditev ne more biti resnična. Sedaj so se Japonci sami izdali! Iz Tokija se namreč poroča: Dve križarki, štiri torpedne uničevalke, dve topničarki in pet torpedovk, ki so bile pred Port Arturjem poškodovane, so zapustile ladjedelnico v

Sasehi, da odplujejo k eskadri generala Toga.

Petindvajset japonskih ladij ne more izkrcati vojaštva.

Iz Pariza se javlja, da je pred Talienvanom usidranih 25 japonskih transportnih ladij, ki imajo na krovu vojaštvo, a ga ne morejo izkrcati, ker se ne upajo približati pristanišču kjer se nahaja vse polno ruskih min. Japonci se sicer na vse načine trudijo, da bi odstranili te mine, toda to se jim je le deloma posrečilo.

Nove ruske vojne ladje v Vladivostoku.

Kakor se poroča iz Petrograda, je tja došla vest iz Vladivostoka, da so v sredo tjakaj dospale tri oklopne križarke, katere je Rusija kupila od chilenske vlade. Križarke so dobile že svojo posadko. Te križarke so »Capitan Prato«, »Esmeralda« in »Chacabuco«. »Capitan Prato« ima 6091 ton deplacma, 37 topov in posadko 480 mož; »Esmeralda« ima deplacma 7000 ton, 45 topov in posadko 500 mož; »Chacabuco« obsega 4300 ton, ima 33 topov in 400 mož posadke. »Chacabuco« je bil zgrajen l. 1901, »Esmeralda« pa l. 1896. Obe križarki vozita po 22 vozlov.

Rusi v Koreji.

Iz Seula se preko Berolina poroča, da so se ruski kozaki končno le umaknili izpred Gensana v Vladivostok. Ruski vojaški oddelki, ki so Japonce neprestano vznemirjali v okolici Gensana, so nenadoma izginiti. Samo v Čančienju je še nekaj polkov ruskih dragoncev.

Baltiško brodogva na potu na Daljni Vztok?

Po poročilih iz Kodanja je v ponedeljek 13. t. m. mimo otoka Bornholm plulo proti zahodu veliko rusko brodogva, obstoječe iz okoli 40 večjih in manjših vojnih ladij. Sklepa se, da je bila baltiška eskadra, namenjena na Daljni Vztok. Ker se je pa dan odhoda baltiškega brodogva že tolikokrat napovedal, ne da bi bila eskadra dosihdob res odplula, je tudi gori navedena vest jako dvomljiva. Zatrjuje se namreč, da se namerava baltiško brodogva odposlati na bojišče šele meseca vinotoka.

Revizija brambnega zakona.

Budimpešta, 12. junija. Med vojnim ministrom Pitreichom in med ministrskim predsednikom so se začele v četrtek konference zaradi spremembe brambnega zakona. Avstrijski ministrski predsednik je narčtom že pritrdil. Nov zakon se predloži obema parlamentoma takoj pri sestanku v jeseni. Zakon temelji na

triletni vojaški službi; dveletna se je opustila z ozirom na velika finančna bremena, ki jih država sedaj, ko ima toliko novih kreditov za vojaštvo, nikakor ne zmora.

Dveletna vojaška služba.

Budimpešta, 14. junija. Ker je bilo nedavno čitati, ga je vojna uprava opustila misel na uredbo dveletne vojaške službe, poročja »Pester Lloyd«, da se v odločilnih krogih trdno drže te namere. Dveletna služba se takoj uvede, kakor brž se izpolnijo pogoji, da vsled tega ne bo armada oslabiljena.

Avstrijski prestolonaslednik na Nemškem

Dunaj, 14. junija. Nemški cesar je povabil cesarja Franca Jožefa k nemškim glavnim vojaškim vajam. Naš cesar je odgovoril, da pošlje prestolonaslednika kot svojega zastopnika.

Srbija in Bolgarija.

Sofija, 14. junija. Takoj po kronanju pride srbski kralj Peter sem da vrne obisk knezu. Da bi se obisku ne pripisoval oficijalni in politični značaj, bo sestanek obeh vladarjev ali v lovskem gradiču Štjankovo ali pa v knežjem letovišču Čamkorija. Tja pride tudi eden polk pešcev; knez bo imenoval kralja Petra za imetelja dotičnemu polku.

Papež o gibanju „proč od Rima“.

Dunaj, 12. junija. V Vatikanu jih je strah tega verskega gibanja. Papež je rekel dunajskemu proštu Nackeju, da posebno na Češkem »to zlo napreduje in ako se mu pravočasno ne zoperstavi, naraslo bo kmalo v požar, ki se morda ne bo dal več pogasiti.«

Vihar v španski zbornici.

Madrid, 10. junija. V današnji zbornici je dep. Salmerou kritikoval vedenje monarhistične stranke, očital kralju, da je šel na zabavno potovanje tedaj, ko je kraljica Izabela že takorekoč umirala. Tudi je trdil, da je Španija na tistem pristopila k trozvezi ter izjavil, da bo Španija velika šele tedaj, ko postane republika. Ministrski predsednik je odgovarjal tako osorno, da je nastal tak vihar, da se je morala seja zaključiti.

Dopisi.

Iz Begunj pri Cerknici.

Odkar je Fr. Meden s svojim dopisom v »Slov. Narodu« dal ponjhati cerkniškemu boksarju po zasluženju, začeli so klerikalni podrepani cviliti in zbadati neprestano v »Slovenca«. Laž in častikraja je temu listu vsakdanja hrana. Njegovi bralci so se nasrkali tega smrada, zato lažejo, obrekujejo in bližnjemu kradejo poštenje in dobro ime na pravi katoliški podlagi, da se vse kadi. Da bi imel kdo pogum se podpisati, o tem ni govora, ker oni ljubijo temo in laž, resnico se pa bojijo kakor hudič križa. Lotili so se tudi mene, trdeč, da sem begunjski misijonar, ker usiljujem svojim poslom »Narodu«, kateri je poln »laži«, radi česar baje hočejo zapustiti svojo službo. Tako se, po mnenju teh obrekljivcev, smešim pred lastnimi podložniki s svojo sivo glavo. — Jaz ne usiljujem nikomur »Naroda«; brati ga v svoji hiši tiho ali glasno, mislim, da mi bo milostno dovolil vsakdo, če je to komu drago ali ne. Da bi jaz usiljeval »Na-

rod« svojim poslom je nesramna klerikalna laž, res pa je, da ga pri meni bere zastoj vsakdo, kdor ga hoče. Kdo bolj laže »Slovenec« ali »Narod« se lahko razvidi iz tega, da je bilo že več urednikov »Slovenca« radi laži in častikraja obsojenih sodniško v »špek-kamro« in obče znano je tudi, da je sedanji urednik pod častno dano besedo »lagal«. Ker se je ta skazal kot pristni zavijalec resnice, božje hčerke, izvolil ga je klerikalizem za svoj posel. Pri nas se »Slovenec«, lažnjiva cunjja, res usiljuje med tukajšno nerazsodno ljudstvo kot pravo blago na katoliški podlagi za 14 in tudi za 7 K na leto, ne samo od sivih, ampak tudi od plešastih glav in mlečnozobih fanatikov. Vsem dopisunom v klerikalno cunjjo kličem: »Le z resnico na dan s polnim podpisom, da bodo vedeli, s kom imam čast imeti opravka.«

Jurij Meden.

Vipavski torbar.

Kurata Ferjančiča ponos.

Pred kratkim je objavil »Slovenski Narod« pismo kurata Ferjančiča do neke sorodnice, v katerem je bilo med drugim povedano, da je kurat posebno ponosen tudi na svojega brata Rikarda. Ta dobri bratec je na Gočah občinski tajnik, organist, pevovodja Marijine družbe in vnet mlinar, doma v rojstni hiši ga porabijo tudi za — peka. Najraje pa opravlja službo pevovodje Marijinih hčera in p. mlinarske posle v samotnem mlinu ob potoku Močilniku. — Ti dve službi sta mu najljubši. In zakaj? Po pevskih vajah, ki se vrše ali so se vršile vsaj za časa znane afere, v poznih večernih urah, spremlja g. pevovodja danes ene, jutri zopet drugo Marijino hčerko k sladkemu počitku. Samotni mlin pa nudi krščanskemu mladeniču najlepšo priliko za krotenje človeških strastij, saj zahajajo tja večkrat krasne Marijine hčerke, ki so tudi iz krvi in mesa... Ljudje, ki malo dalje vidijo, kakor slepa kura, in ki so pobožnega Riharda bolje poznali že ob tistem času, ko je neka detemorilka v Trstu dvojčke povila, so že davno prerokovali, da bo ta strastni petelinček prej ali slej kaj naklepal. In res niso se varali!

Pred dobrim tednom razširila se je kakor blisk po celi vipavski dolini govoric: kurat Ferjančičev brat Rihard je zlecrabil v »malnu« neko 15 letno Marijino hčerko iz Lož. — Oče onečastne, strastni klerikalec, je zavedo naznanil orožnikom, kateri so zapeljivca, potem ko so se na istini tosti ovadbe osebno prepričali, izročili vipavskemu preiskovalnemu sodniku.

Stvar je jako pikantna in po vsej dolini vobče znana, radovedni smo tedaj, koliko časa bosta še g. kurat Lavrič in gospod župan trpela tega pchujšljivca v občinski, oziroma cerkveni službi?

Vi pa Gočani! izpreglejte že enkrat in spametujte se! Obrnite se s studom od takih ljudi, ki zapeljujejo in onečastajo Vaše nedolžne hčerke, Vi zakonski možje pa pazite na svoje boljše polovice, zakaj slišati je že bilo, da tudi zakonska zvestoba temu prijaznemu Rihardčku ni sveta.

Domače in razne novice.

— Vzoren klerikalen župan.

Oče Mustar Jakob, klerikalni župan v Turjaku na Dolenjskem, dobiva za vrevevanje županskih poslov 400 K; to njegovo poslovanje pa je v takem turškem neredu, da so pregledovalci računov zaman zahtevali predložitev kar 23 manjkajočih pobotnic o izdanih denarjih. Oče župan so se izgovarjali in krivili, radi bi rekli, da so jih miši snedle, pa to se je celo Mustarju preneumno zdelo, vsled tega je trdil, da mu je g. učitelj Bergant eno odstranil, oziroma odstraniti hotel. Gosp. učitelj

Bergant je bil sam pregledovalec računov in je seveda sam imel najmanj interesa na tem, občinske račune spraviti v še večji nered, nego je to že župan storil. »Jih naj, pa jih naj«, zdihoval je Mustar na vprašanja pred sodnikom, kje je teh 23 računov, ter dejal, da je učitelj z drugimi možmi pregledoval te račune ter da je hotel eno pobotnico prikriti. Seveda se samo ob sebi razume, da ravno dotične pobotnice ni manjkalo, pač pa še vedno navedenih 23. Za to njegove opravičevanje in perfidno žaljenje spoštovanega g. učitelja obsodilo je c. kr. okrajno sodišče v Laščah župana Muštarja na 5 dni zopora, katero kazni mu je spremenilo sodišče, vpoštevaje, da je bil k žaljenju učitelja g. Berganta zapeljan od svojih sinov, na 50 K globe. Tako je spoštovanje klerikalcev do časti bližnjega!

— Silobran zoper grehe,

to je najnovejši zagovor nasilnih župnikov v stiski pred sodnikom! Za goltanec je fajmošter Krumpestar nekje na Dolenjskem v negli jezi zgrabil kmetiča in ga davil ter znatno poškodoval. Seveda dotičnik pri tem ni molčal, temveč klel in zmerjal, ker ni smatral, da ima prečastiti g. župnik pravico z njim tako postopati. Vsled poškodb, prizadetih kmetiču, je bil Krumpestar pred sodnika poklican, v svoj zagovor pa je navajal, da je bil v silobranu, češ, kmetič je klel in le še klel, jaz pa sem ga občutneje stisnil za goltanec, da bi ne mogli na dan ti hudičevi grehi, katere sem hotel v kmetičevem goltancu zadržati. Za to ljubeznivo Krumpestarjevo sredstvo »grehe zatlačiti« sodnik c. kr. okrajne sodnije v Laščah ni imel poleg pomilovalnega pogleda druge ocene, kakor obsodbo župnikovo s kaznijo, katero mu je, ker upa, da se bo še poboljšal — mi ne verjamemo — naložil v denarni globi. Naši kmetijski fantje naj se gredo učit h Krumpestarju, kako se morajo radi tepeža pred sodnikom zagovarjati, da bi »pomagal«.

— Občinske volitve v Šoštanj. Bodo, kakor smo že poročali, dne 16. t. m. »Slovenski Gospodar« piše o teh važnih volitvah: »Nemcem se sline cedijo po našem lepem trgu (Šoštanju), zato se pripravljajo s strastno agitacijo na volitve. Poklicali so na pomoč celo urade, naj jim pomagajo«. Tako piše glasilo štajerske duhovščine o teh volitvah. Da so nemškutarji poklicali na pomoč tudi slovenskega župnika Govediča in da ta župnik strastno agitira za nemškutarje, tega pa »Slovenski Gospodar« neče povedati. Stara klerikalna taktika je »naj uganja duhovnik še take lumparije, njega se vendar ne sme nikdar grajati«. Če zmagajo v Šoštanju nemškutarji, bo to glavna zasluga varovanca »Slov. Gosp.«, župnika Govediča. Kaj več homo povedali po volitvah.

— Kaplan in župnik. Ko je bil škof zaradi birme v Hrenovicah, je slaboglasni kaplan Hartman svojega lastnega župnika, mirnega in čestpoštovanega g. Žgurja pri škofu tako nesramno obrekoval, da so šli prvi možje iz občine proti temu k škofu protestirat in dokazat škofu, da ga je kaplan Hartman nalagal.

— Birma v Postojni. Casi sijajnih sprejemov ljubljanskega škofa so minili. Samo po vaseh še doživi kak lepši sprejem, a še tu ne več povsod. Zadnjič je bil škof v Postojni. Oficijalne osebe so ga na kolodvoru pozdravile potem pa se niso več zmenili zanj. Slavoloka ni bilo nobenega, zastav tudi ne. Samo pri cerkvi je g. dekan preskrbel, da je bilo postavljenih nekaj mlajev itd. Da, da, časi se spreminjajo!

— Lepo procesijo sv. Rešnjega Telesa so imeli dne 2. t. m. v Sv. Križu poleg Kostanjevice. Kaplanu Erzarju, ki je na precej slabem glasu, niso ugajale svetle čelade krepkih prostovoljnih gasilcev pod vodstvom g. I. Ruparja. Trikrat je kaplan na občno nevoljo in na občno pchujšanje zapustil svojo službo in prvič prosil, drugič opominjal in tretjič zahteval naj g. župnik, ki je nosil sv. Rešnje Telo ukaže, da se mcrajo gasilci umakniti in narediti prostor prezalim Marijinim punčkam, ki nosijo okrog vratu na pangelcu svetlinjce, kakor gosposki kužki. Seveda je kaplan pri načelniku svetokrižkih gasilcev slabo naletel. Načelnik je mož od nog do glave, ne kaka šljeva in si od takega še za ušesi mokrega kaplančeta ne da ničesar ukazovati. Na kaplanovo tretjo nadlegovanje, je načelnik odgovoril: »mi stepamo Bogu v slavo, ne Vam«, potem pa ukazal: »vod, levo sukaj« in gasilci so namesto s procesijo, krenili v gostilno h g. Stritarju. To je torej dosegel zelenkasti 19 palcev visoki kaplanček Erzar. Da je to glavica, je pokazal pri Marijinih devicah; znan je tudi že iz St. Jerneja, a v Sv. Križu ne bo star postal.

— Birma med viharjem.

Včeraj je bila v župnijski cerkvi hrenoviške župnije birma. Ravno tedaj je razsajala tako strašna nevihta nad holmcem, na katerem stoji cerkev, da ljudje kaj takega ne pomnijo. Prišlo je do prave panike. Več oseb je omedlelo in vse je križem vpilo in vrščalo. Treščilo je tudi v stolp in večkrat v bližino cerkve. Preplašeni ljudje so se prekriževali in trepetaje vzdihovali. Recimo, da so bili na tem prostoru pri kaki slovesnosti zbrani antiklerikalci in da bi se bilo nevretime tako zneslo nad njimi — kaka ugodnost bi to bila za farovške publiciste in kako moččen prst božji bi bil molel nad pohujšanim svetom. Radovedni smo, kako se bo sedaj glasilo duhovniško poročilo o tej grozni dogodbi, katero bodo prestrašeni otroci pomnili ves čas svojega življenja.

— Kutarska nesramnost.

Iz Idrije se nam piše: Te dni se je klatil po Idriji neki kutar, ki je pobiral milodare za šolsko mladino nekje na Spodnjem ali Gornjem Avstrijskem. Tako je prišel tudi na stanovanje neke ubožice, ki ima ves obraz razjeden (lupus). Ko jo je natanjko izprašal in poizvedel, da sama stanuje, jo je kar položil na postelj in hotel izvršiti dobro delo usmiljenja. Nesrečna žena pa je začela vpiti, da jo je nesramni kutar odkuril. Ubožica je nato vsa tresoča šla h g. dekanu in kaplanu g. Francu in jima naznanila vso stvar. Upamo, da bo sobotni »Slovenec« povedal,

kaj sta omenjena gospoda ukrenila, da se kaj takega ne ponovi. Deželna vlada bo pač morala prepovedati tako beračenje, ali pa naj vsaj zahteva od teh kozlov zdravniško spričevalo, da niso nevarnejši ko turški evnuhi. Občinstvo na deželi pa opozarjamo na ta slučaj.

— **Politika v cerkvi.** V »Naši Slogi« čitamo: »Doznajemo iz Kaštelira, da je tamošnji župni upravitelj na sv. Rešnje telo prečital italijanski original dekreta, ki ga je dobil od škofa Fappa, da mora evangelje pevati latinski. Duhovnik je to pretolmačil ljudstvu, kolikor zna, po hrvatski, a na procesiji je v resnici latinski peval evangelje, česar ni bilo še nikdar doslej. Ljudstvo se je razburjalo, mnogi so odšli tiraje svoje otroke za seboj, nekateri pa proklinjali. Biskupe, biskupe, pride dan, ko boš občutil, da je tudi za Hrvate en Bog v nebesih! Tudi drugi so že izzvali Kaštelirce, ali še nismo propali.« V voloskem »Narodnem listu« pa čitamo: »Ko so na procesiji po latinski čitali evangelje, počeli so vsi proklinjati tega nesrečnega svečenika. Moški so stavili klobuke na glave in so odšli z ženami in otroci na svoje domove. To je župni upravitelj Degrassi znal v naprej in prerokoval, ker je menda sam silil na škofiji, da se izžene hrvatski jezik iz cerkve kaštelirske. Dne 29. m. m. je namreč rekel pri maši: Kaštelirski so pravi ljudje in vsega je v Kaštelirju samo miru in sloge ni, ali na-dejam se, da pride hitro tudi do tega.«

— **Farška blaznost.** V farni cerkvi pri Sv. Križu nad Litijo visi lesena deska. Na tej so pod temno črto zapisane iz Marijinega društva zaradi greha izključene članice!! Istotam bereš tudi svarilo: »Dekleta! pobešajte oči — in ne glejte moških!«

— **„Nostra maxima culpa“.** Avtor znamenite kujige »Nostra maxima culpa«, župnik Vogrinec, je obelodanil izjavo, v kateri pravi, da v svojem spisu ni hotel grešiti proti dogmatičnim naukom katoliške cerkve ter da papež ni primus inter pares. — Duhovnik pač ne sme imeti lastnega prepričanja, in če ga ima, ga hitro s silo primorajo, da se mu odpove.

— **Umrl** je v Preziđu na Hrvatskem posestnik in industrijalec, gosp. Ščitomir Vilhar, netjak g. Ivana Vilharja in rajnega pesnika M. roslava Vilharja ter tast deželnega poslanca g. Ivana Božiča. Pokojnik je bil mož kremenitega značaja, oduševljen narodnjak in v vseh krogih visoko spoštovan. Ljub mu spomin!

— **Napad na vlak.** V soboto, 4. t. m. zvečer, se je pri Luškem trgu zgodil napad na vlak južne železnice. Kamenje je kar deževalo na mimovozeči vlak. Ravno tako so isti zlikovci s kamenjem napadli po Savinji ploveče splave. Orožnikom se kondno posrečilo, iztakniti lopovske napadače in ti so bili — nemški dijaki celjske višje gimnazije. Radovedni smo, kake premije dobe za svoje junaštvo.

— **Izseljenci, pozor!** Iz zanesljivih krogov se nam poroča, da obstaja v kapski koloniji (južna Afrika) postava, ki zelo obtežuje izseljence. Vsakdo, ki hoče iti v to deželo, mora imeti 20 funtov šterlingov, t. j. 480 K denarja, ali pa dokazati črno na belu, da ima tamkaj že službo pogojeno. Ker se je pa že več ljudi, ki temu niso verjeli, hotelo lahko iselno meniti nič tebi nič, kar brez vsake

informacije izseliti, jih je zadel neprijetna usoda, kajti niti ladje niso smeli zapustiti in ko so se obrnili na tamošnji avstro-ogrski konzulat, jim tudi ta ni mogel pomagati. Tudi za Natal (vzhodna Afrika) obstoja zakon, po katerem mora imeti vsak izseljenec 20 funtov šterlingov, t. j. 480 K pri sebi.

— **Stara hudodelka.** V Dobrni pri Celju so zaprli 84letno posestnico Marijo Jamnikar, ker je hotela svojo hčer zastropiti z arsenikom. K sreči hči ni jedla zelja, v katerem je bil strup. Starka je tudi na sumu, da je pred leti zastropila svojega brata, ki je naglo umrl. Pri sodišču v Celju je bila starka zelo huda ter je proti pisarju zamahnila s svojo palico, končno pa je nameravani zločin priznala.

— **Poskušen samomor.** Dne 9. t. m. ob 6. uri popoldan prišel je po okrajni cesti do savskega brega v Tacnu pod Šmarno goro Josip Grmek, posestnik iz Srednjih Gameljnov in se v najhitrejšem teku zagnal v zaton, z namenom končati si življenje. Voda v zatonu je bila vsled celodnevnega deževja kalna ter nad 3 m globoka. Franc Medved mlajši, sodar v Tacnu in bivši pionir, se pogumno spusti v popolni obleki za njim. Dasi dober plavač, vendar je imel Fr. Medved jako težavno stališče, ker je voda takoj pri kraju 3 m globoka, poleg tega še kalna, samomorilec pa velik, močan človek, ki je z vso silo tiščal proti tlom in se branil rešitve. Z velikim trudom in nevarnostjo za svoje lastno življenje se je slednjič posrečilo Medvedu privleči Grmeka na površje vode in potem skoraj nezavestnega h kraju. Na licu mesta zbralo se je polno občinstva in grajalo 50.letnega posestnika, ki je z vso trdovratnostjo zahteval, naj se ga izpusti, da izvrši svoj namen. Po njegovem govorjenju se je spoznalo, da ni pri zdravi pameti. Vsekako bi bilo na mestu, da dobi vrli rešilec, dasi je dober plavač, primerno nagrado za svoj človekoljubni in pogumni, toda skrajno nevarni čin.

— **„Osli“ po kroni.** Pred nekaj dnevi je dal trgovec K. popraviti kleparju K. neko svetilko. Klepar je delo začel, ko pa je videl, da bi popravilo več veljalo, kakor je vredna svetilka sama, mu jo je poslal po vajencu nazaj. Trgovec je pa vajencu naročil, da se naj svetilka vseeno popravi. Ko pa vajenec prinesel svetilko kleparju zopet nazaj, je rekel mojster, da ker za to firmo sploh ne dela, tudi te mlenkosti ne bode popravljal in je zopet nagnal vajenca h trgovcu nazaj. To je pa trgovca tako razjezilo, da je v svoji jezi kričal nad vajencem, češ: »Ti, Tvoj mojster in pomočnik ste trije osli in reci, naj mojster takoj napravi račun.« Vajenec gre s tem naročilom zopet domov in pove mojstru, kako ga je trgovec oštel. Pretkani klepar K. si pa iz tega ni storil ničesar, ampak takoj napravil račun, ki se je glasil: »Započeto delo — 24 vin.; trikratna pot vajenca po 20 vin. = 60 vin.; trije osli« po kroni — 3 K. Ta račun je poslal zopet po vajencu trgovcu K., ki se mu je pa seveda začel smejati na vse grlo. Komaj je vajenec odšel, je že poslal trgovec K. mojstru K. svojega vajenca z denarjem. Trgovski vajenec je prišel h kleparju in mu povedal, da mu je gospodar ukazal poravnati račun, le vajenčevih poti ne plšča, ker so običajno take poti brezplačne. Klepar je račun saldiral in denar sprejel. Potem šele je trgovski vajenec povedal kleparju, da je gospod, namreč trgovec rekel, da ima klepar »osle« prav ceno in ako jih ima še kaj po kroni, naj mu jih le še pošlje. Tudi klepar se je smejal tej rekontri.

— **Drag banket.** Pri prebitju bohinskega tunela je podjetnik Ceconi povabljenim gostom priredil banket. Udeležile so se tega banketa 103 osebe. Račun brez vina je znašal 17.000 K, skoro 170 kron za osebo. Seveda se

mora pri tem uvaževati, da so bila jedila naročena iz daljnih krajev in da je bilo naročenih z Dunaja 14 natakarjev in več kuhinjskega osebja, pardon kuhinjskih umetnikov, ki so sami toliko veljali, da bi moglo več rodbin nekaj časa prav lepo izhajati.

— **Katere vrste bolniki** se z največjim upanjem na uspeh obračajo na prirodno zdravilno moč Franc Jožefove grenčice? To je nepregledna množica delavnega človeštva, naj si že delajo z glavo ali z možgani, ki vsi tožijo o motitvi prebavljanja ali pa sploh najvažnejših organov, kar vse so si nakopali z vsiljenim napačnim načinom življenja. Pa tudi ubogi srečni, ki so z mize življenja preveč užili in so zatorej v nevarnosti, da jim bo delala neprilike mast, se slednjič le vselej zatekajo k vsekar zanesljivi črevo izpraznujoči Franc Jožefovi grenčici.

— **Ubegel politik.** Goriški odvetnik in deželni poslanec, žid dr. Graziadio Luzzatto je pobegnil iz Gorice. D-fraudiral je svojim klientom 240.000 K. Luzzatto je bil eden prvakov vladajoče italijanske stranke na Goriškem. Pobegnil je na otok Krk (Korfu) kjer se mudita tudi ubegli italijanski minister in d-fraudant Nasi ter njegov tajnik Lombardo. Luzzatto je užival velik ugled tudi med laško stranko v Trstu.

— **Polica j vodja tatinske družbe.** Včeraj se je začela v Gradcu kazenska obravnava proti nevarni tatinski družbi, obstoječi iz treh potepuhov in dveh vlačug. a duša družbi je bil graški policaj Fr. Solmhofer, ki je imel celo družbo pri sebi skrito, jo spremljal pri vlomih v službeni uniformi, shranjeval ukradene reči ter dobival četrtnino od ukradenih vrednosti. Obravnava bo trajala tri dni.

— **Dimnikarska zadruga za Kranjsko.** Deželna vlada je potrdila pravila omenjene zadruge ter bo ustanovni shod, da se odbor konstituirata, v nedeljo dne 26. t. m. v hiši Krakovski nasip št. 4 (Spitzer) ob 10. dopoldne.

* **Far, zakonolomec — obsojen.** Dne 14. maja je bil obsojen v Čikagu duhovnik Charles A. Lyons na 4letno ječo poostreno s postom in trdim delom. Lyons je bil obsojen zaradi zakonolomstva in mnogoženstva. Dokazalo se mu je, da je imel le 20 žen! Žvela verska moral!

* **Strašna rodbinska drama.** Ko je potoval pred tremi leti znani ameriški bogataš Schwab po Ogrskem, seznanil se je z mladim inženirjem Aleksandrom Wirtrom ter ga vzel seboj v Ameriko, kjer mu je priskrbel dobro službo, da bi bil lahko v nekaterih letih obogatel. Toda Wirtrom se se vnele oči; operacija se je ponesrečila in v par tednih bi bil popolnoma slep. Sporočil je to svoji sestri v domovino, povedal, da mu je bolezen požrla ves prihranjen denar ter da mu ne kaže družega, nego rešiti sebe in rodbino beraštva s smrtjo. V par dneh je dobila sestra obvestilo, da je brat v Ameriki ustrelil svojo mlado ženo, 3 $\frac{1}{2}$ letnega sinčka in sebe.

* **Poroka na drevesu.** Ema Swanzer in Karl Bangs sta šla iz Susquehame v Great Bend k poroki svojega prijatelja. Dasi sta nameravala sama tudi kmalu stopiti v zakonsko zvezo, sta se med potom hudo sprla. Duhovnik Hunter, ki ju je spremljal, je zaman miril. Sredi prostranega polja pa jim je pridrivil nasproti razjarjen bik. Naglo so splezali na dve drevesi sredi njive, in sicer zaročenca na eno, duhovnik pa na drugo tik prvega stoječe drevo. Bik pa je začel kopati z rogovoma zemljo okoli dreves ter strašno rjovel. Skregana zaročenca sta se v strahu tesno oklenila. Sedaj se je

zdel duhovniku pravi trenutek, da ju pomiri. In to se mu je lahko posrečilo, še več, prestrašeni parček ga je prosil, naj ga poroči, ker je dvomljivo, ako sploh uidejo besnemu biku. Seveda ni mogel župnik k njima na drevo, temuž ju je poročil »na daljavo«, bik pa je ceremonijo spremljal z rjoventjem. Kmalu po poroki pa je prišel posestnik s svojimi hlapci, ki so bika vjeli ter ga zvezanega odpeljali, z drevesa pa je splezal novoporočeni zakonski par.

* **Siromašni jetnik v Vatikanu.** Kirschner poroča v svoji letni knjigi o siromašnih in suhih dohodkih jetnika v Vatikanu tako-le: V Vatikanu imajo na leto okolo 7 in $\frac{1}{4}$ milijona lir dohodkov in skoraj toliko stroškov. S temi milijoni vlada sv. oče cerkev. Njemu ostane le 500 tisoč lir za privatno uporabo. Vse drugo se potroši za kongregacije, šole in podporo ubogim. Tako Kirschner! Mi smo v tem oziru povsem drugega mnenja. Leta 1900 je papež dobil neštete milijone od vernikov in razdelil je med uboge v Rimu le 15 tisoč lir. Ako papež daje komu miloščino, jo ne daje ubogim, temveč jo deli starim, katoliškim, rimskim plemenitnikom, kojim od njih plemstva vsled razuzdanega življenja ni družega ostalo, kakor golo plemstvo. Nadalje ga stane mnogo tudi njegov sijajni dvor, katerega nazivljejo papeževo družino. Ta družina šteje 3168 oseb. 2656 oseb je duhovskega stanu, 512 pa posvetnega. Od prvih je 73 oseb, od drugih 69 vedno v službi. Poleg teh oseb je pa še nebroj slug in kuharjev na papeževem dvoru. Ta družina se tako deli. Duhovniki: 4 palatinski kardinali, 4 palatinski prelatje, 998 dvornih prelatov, 316 apostolskih protonotarjev, 10 avditorjev »rote romane«, 9 prelatov apostolske komore, 16 abreviatorjev »parco maggiore«, 65 prelatov poročevalcev, 435 navadnih dvornih prelatov, 9 pravih tajnih komornikov, 763 nadštevlnih, 5 papeževih dvornikov, 7 nadštevlnih, 431 častnih komornikov, 7 tajnih kaplanov, 87 tajnih častnih kaplanov, 2 tajna klerika, 6 navadnih kaplanov, 12 nadštevlnih, 1 sakristan, 1 spovednik Nj. svetosti in apostolski pridigar (kapucinec). Lajiki: 7 pravih tajnih komornikov, štirje tajni komorniki, 353 nadštevlnih, 5 častnih komornikov, 46 nadštevlnih in tako naprej. Taka družinica gotovo stane nekaj na leto. Ta gospoda ne je suhe polente ali ovsenega močnika. Logično je, če je papeževa družina sita, da za siromake malo ali pa nič ne ostane. Pravljico o ubozem vatikanskem jetniku pa lahko pripovedujete le še histeričnim terejalkam.

* **Sam se je operiral.** Newyorški listi prinašajo sledečo, res ameriško vest: Ondotni kirurg dr. George Harman se je pri neki operaciji iz ne-previdnosti vrezal na ustnico. Rana se je brž vnela, se začela gnajiti ter se razširila po celem licu, da je zdravnik trpel strašne bolečine. Takoj je spoznal, da je zastrupljen in da mu more le operacija rešiti življenje. Njegovi tovariši ga niso hoteli operirati z ozirom na velikansko odgovornost. Tedaj je zdravnik sklenil, da se sam operira. Legel je na posteljo, vzel v eno roko nož, v drugo pa ogledalo ter je začel rezati meso na svojem licu od ust do ušesa. Ko je rano dobro očistil, izstisnil od čeljusti ves gnaj ter rano dobro opral, obvezal se je pravilno ter si leže odpočil. Operacija se je popolnoma posrečila in Harman pripoveduje kolegom, da so ga posameznosti operacije tako zanimale, da ni čutil nič bolečin. — Kdor mu hoče verjeti, naj verjame.

* **Koliko so vredna v Parizu tla?** Štirjaški meter v mestnem okraju Caillon velja 1041 frankov, v okraju du Palais Royal velja 941 frankov, v okraju cerkve sv. Magdalene 800 frankov itd. Najnižjo ceno ima zemljišče v Charonnu, Maison Blanche in Saint-Pargeau, namreč 33, 26 in 24 frankov. Potem znaša povprečna cena na štirjaški meter v Parizu 174 frankov.

*** Požrtovalni Rusi.** Ruski „Cerkovnyj včstnik“ v 14. številu piše: Iz vasi prihajajo cele množice poročil, katera dokazujejo, kako v resnici globoko in iskreno ljubezen goji prosto rusko ljudstvo do domovine. V neki vasi po božji službi, ko je duhovnik izšel iz cerkve pristopil je k njemu 60-letni starček in ves ginjen s solzami v očeh rekel duhovniku: „Batjuška naznani carju batjuški, da sem pripravljen iti v vojsko; naj car vzame tudi moje sinove; imam 4 in vse hočem dati v carjevo službo!“ Prosto ljudstvo tudi žrtvuje v korist vojske vse, kar ima. V neki vasi je 75letna starica-zakotnica prinesla kos prta prihranjenega za svoj pogreb in rekla: „Vzemi batjuška, — tam ga potrebujejo; po moji smrti že kdo pokrije moje telo.“

*** Trgovina z dekleti.** »Politika« piše: »Ta nesramni posel, ki je že davno organizovan po celem svetu, razširil se je ogromno, odkar se je v St. Louisu otvorila svetovna razstava. Ameriški listi so se po vrsti vzdignili proti tej sramotni trgovini ter zabeležili grozno resnico, da se je 50 trgovcev obvezalo, da dobavijo za razstavo 50 000 deklet. Zaradi tega so trgovci razposlali svoje agente po celem svetu, mnogo jih je prišlo tudi v južno Ogrsko, da poiščejo mlade, lepe deklice ter jih izvažljajo na razstavo v St. Louis, kjer jim obetajo dobro plačana mesta za prodajalke, natakarike itd. Kdor pozna s romaštvo in lehkomyiselnost v mnogih krajih, ta bo razumel, da mnogo deklet sprejme ponudbo tudi z dovoljenjem staršev. Zato se je v Ameriki ustanovilo društvo, ki ima pet podružnic ter deluje na to, da se trgovcem prepreči nesramni posel. Društvo je poslalo v St. Louis mnogo svojih agentov, ki lovijo nesramne trgovce ter jim iztrgavajo žrtve. Društvo se imenuje »The door of hope« ter ima glavni sedež v New Yorku kamor se morajo oglašati starši, ki so jim odvedene hčerke.

*** Duh admirala Makarova straši.** Ruski mornarji v Kronštatu nočejo, kakor poroča »Daily Chronicle«, verovati na smrt admirala Makarova. Mornar Jermak trdi, da je videl admirala, ko je odhajal od službe božje. Jermak je admirala pozdravil in ta mu je odzdravil. Neki mornar Tarbok trdi z vso odločnostjo, da je v čolnu peljal na ladjo Jermak zvečer velikega tujca v mornarskem plašču. Pri luči ladje je bil spoznal admirala.

*** Tatje zbudili živo pokopano.** Kakor se poroča in Budimpešti, so baje zakopali v Egersegu mlado deklico, po imenu Heleno Frisch, hčer nekega kmetovalca, ki je bila na videz mrtva. Deklici so dali v grob mnogo zlatnine. Tatje so ponoči odkopali grob ter ukradli zlatnino. Da se niso toliko zadržali s snemanjem prstanov, so odrezali deklici tri prste. Vsled grozne bolečine se je deklica zbudila ter videla dva moža, kako sta po lestvici plezala iz groba. Na to je tudi sama šla vun ter se podala s pohabljenno roko k grobarju, kateri jo je odvedel na njen dom.

*** Slepa sreča.** Neki reven deček je šel po poti, ko zagleda na tleh bučko. Naglo se skloni jo pobere in vtakne v suknjo. Bogatemu gospodu, ki je videl dejanje, je bilo to tako všeč, da je vzal seboj dečka in ga imel za svojega otroka. Trideset let je minulo po tem dogodku in nekdanji revni deček je sedaj večkratni milijonar. Nedavno je napisal nakaznico, glasujočo se na 10.000 dol. katero je podaril enemu svojih nekdanjih sošolcev, ki ni imel toliko sreče v življenju, kakor on. »Vse kar imam se imam zahvaliti tebi J h«, pravi milijonar tovarišu iz mladih let »Ne umem te« jeclja obdarovani. »Stvar je čisto preprosta. Ko bi te v šoli ne bil tako sovražil, bi gotovo ne pobral bučke, ki je vzrok moje sreče, da bi jo tebi podstavil pod sedež.«

brinjevec

prodaja po 2 K liter ali 160 K hektoliter
Ante Šubasić v Primoštenu (Dalmacija).

Zahtevajte
v svoj prid vselej
pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
župnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnemkov.

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., g'ovina brez kosti 45 kr., Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr., Ogrska la sa ame 1 gld. 70 kr., salame á la ogrske trde 1 gld. 50 kr., kila. Velike klčbase po 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro
v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na svojo firmo.

izvrsten okus kave dosežemo s prirnežanjem
Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorek dragovoljno.
Poslani 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
svoim odličnim sestavi sodnih mesecih.

Vydrova tovarna žitne kave Praga VIII

Najnižje cene. Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg

Loterijske srečke.

Dunaj, 4. junija.	39, 43, 2 34, 83.
Trst, 11. junija.	82, 59, 68, 85 71.
Praga, 15. junija.	52, 38, 20, 42, 31.
Linc 11. junija.	13, 88, 65, 32, 27.
Bрно 8. junija.	26, 25, 33, 87, 90.
Gradeo, 4. junija.	74, 55, 70, 3, 83.

FRANC JOŽEFOVA GRENČICA

„pravzaprav reprezentant grenčič“.
(V. medic. odd. splošne bolnice na Dunaju.)

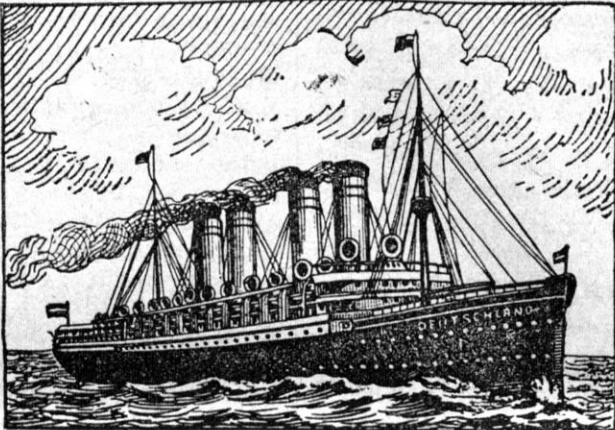
Zarezane strešnike
vštricne (Strangfalzziegel) in francoske (gepresste Falzziegel)

Zidarsko opeko, cement roman in portland glinaste peči in štedilnike plošče za tlak šamotne in cementne

kekor tudi
vse drugo stavbinsko blago
ponujajo po najnižjih cenah v poljubnih množinah

F. P. Vidic & Comp., Ljubljana.

Sedaj gld. 70.
Zelo znižane vozne cene v Ameriko.

Preje gld. 105.
Ravno ista vožnja in postrežba kakor preje.

Iz Ljubljane v Novi-York samo 70 gld.
s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija i. t. d. toliko višje, kolikor je tarifna cena po ameriški železnici; s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg-Amerika Linie.

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje
20 K are na moj naslov: 2282-42

Fr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta št. 31.

Red Star Line

Antwerpen New York

„Red Star Line“ (Rdeča zvezda)

Antwerpen — New-York — Filadelfija
Kolodvorske ulice št. 41

naznanja vljudno p. n. občinstvu, da je dobro premišljeno odslovlila dosedanjega agenta g. Karola Rebeka. Na vsestransko priporočilo naprosila je za zastopstvo višjega oficila in načelnika postaje južne železnice v pok. g.

Ivana N. Resmana.

Kakor mu mi zaupamo, prosimo p. n. občinstvo za zaupanje zanj, za kar nam vsem jamči njegov značaj in njegova preteklost.

Rudolf Strasser
generalni reprezentant.